

får vi sådan en debat, hvor vi må spørge hinanden, hvad andre mener. Vi må have lov til at sige, at vi synes, det er en underlig debat.

Nu har vi oplevet gang på gang herinde i salen, at de går løs på oppositionens ordførere, men de tager ikke ordet. Det giver da en mærkelig debat, en mærkelig form for dialog. Det er sgu da mærkeligt – undskyld udtrykket – at man næsten kan holde politikere borte fra talerstolen og især i spørgsmål, der er så vigtige. Skammer man sig over de synspunkter, man har? Jeg ved det ikke, men det kræver, at vi får taget den her debatform op i Udvalget for Forretningsordenen. Jeg vil appellere til de medlemmer af Præsidiets, der er til stede, om at tage denne her debat op. Det er altså ganske alvorligt, at vi ikke kan få en debat, samtidig med at man går på os andre her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er en mærkelig form, at de partier, der stemmer tingene igennem med stort flertal, ikke går op og tager ordet som ordførere. Man kan jo håbe på, at det er, fordi man ikke har lyst til at stå og forsvare noget, der vil have så store konsekvenser for så mange mennesker, men faktisk skammer sig lidt over det, man her gennemfører. Det har man da i hvert fald lov at håbe.

Så håber jeg på, at ministeren i hvert fald vil gå op og forsvare sine egne forslag.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da det fejlagtigt er kommet til at stå i betænkningen, at vi stemmer for lovforslaget her, vil jeg redegøre for, at vi stemmer imod lovforslaget. Det var jeg også oppe at sige under andenbehandlingen, og der begrundede jeg også, hvorfor vi gør det, så jeg vil ikke forlænge debatten ved at gøre det endnu en gang, men vi er altså imod nedskæringer i forhold til arbejdsmiljøet.

Derimod stemmer vi for de to næste, der er på dagsordenen her, lovforslag nr. L 147 og lovforslag nr. L 148, for dem mener jeg ikke, der er meget arbejdsmiljøfremme i. Det er kun et spørgsmål om finansiering. Men det her lovforslag mener vi er en forringelse af indsatsen på arbejdsmiljøområdet, så det stemmer vi imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 55 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, SF, RV, EL og KRF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om ophævelse af lov om en generel arbejdsmiljøafgift.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 17/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er udtryk for en utrolig arrogant holdning, at ikke engang ministeren vil gå op og svare. Jeg synes, at det forfladiger debatten, og det er udtryk for magtens arrogance, at man bare går på ordførerne og så ikke engang selv vil tage ordet under en tredjebehandling, hvor så alvorlige spørgsmål behandles.

Jeg skal ikke forlænge denne debat voldsomt meget længere, blot sige, at jeg her har et svar på spørgsmål nr. S 2015, som min kollega hr. Jan Petersen har stillet til beskæftigelsesministeren, om den liste på 74 overtrædelser af arbejdsmiljøloven, hvor det har vist sig, hvad det er for nogle ting, ministeren i virkeligheden har givet carte blanche til – fripas til – efter at man faktisk havde fået en bøde for ikke at have arbejdsmiljøet i orden.

Der var en byggepladsvirksomhed, der ikke havde udarbejdet en arbejdspladsvurdering.

Der var 14 ansatte, og virksomheden havde arbejdet på byggepladsen i en længere periode. Der var en virksomhed, der reparerede skibe, som ikke havde tilsluttet sig bedriftssundheds-tjenesten. De havde repareret skibe siden 1978, men havde ikke fået tilsluttet sig BST, som de skulle, selv om de altså gennem ganske mange år havde haft muligheden for at få bragt deres forhold i orden.

Vi indførte denne her lov, hvor vi sagde: Nu må man se at få bragt arbejdsmiljøet i orden udeomkring. Så faldt der bøder, og det var der, beskæftigelsesministeren bare sagde sådan: Nej, det var søreme synd for virksomhederne, at de ikke overholdt loven, de skulle da have pengene tilbage.

Der var et rådhus i en kommune, der havde en sikkerhedsrepræsentant, der ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse. Fristen for at gennemføre arbejdsmiljøuddannelsen var overskredet med mere end 2 år.

Det er sådan nogle virksomheder, sådan nogle kommuner, der nu får pengene tilbage og et klap på skulderen og får at vide, at det jo bare var noget administrativt bøvl. Sådan ser vi ganske mange.

Der var også en anden kommune, hvor en sikkerhedsrepræsentant ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse, selv om vi ved, at en systematisk tilgang til det er det, der virker, og det belønner vores beskæftigelsesminister dem for ved at sige: Nu får I pengene tilbage, og I skal ikke tænke mere over det. Det var synd for jer, at vi kom til at forstyrre jer, og det med sikkerheden, det betyder ikke noget. Det er ligegyldigt.

Hvis vi kigger på syv af de udstedte bødeforlæg, kan man bemærke, at der var en sikkerhedsrepræsentant på et gymnasium, som ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse; han var blevet valgt i efteråret 2000. Der var også et bødeforlæg.

Der var en byggevirksomhed med 14 ansatte. De arbejdede på en byggeplads mere end 14 dage, og selv om vi ved, at det er her, de fleste arbejdsskader sker, havde de ikke valgt en sikkerhedsrepræsentant endnu, og det er klart virksomhedernes ansvar. Men: Det var synd for dem, at de ikke havde fået valgt en sikkerhedsrepræsentant, pengene tilbage.

Der var en anden virksomhed med 3 ansatte, der ikke havde tilsluttet sig bedriftssundheds-tjenesten. De var ellers ifølge deres branche BST-pligtige, men det var søreme synd for dem, de

havde glemt at tilslutte sig rådgivningen der, og sådan kunne jeg blive ved.

Kl. 10.40

Der var en sikkerhedsrepræsentant for en virksomhed med 29 ansatte, som ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse. Han var valgt første gang i 1994. Det vil sige, man havde haft 8 år til at bringe de her forhold i orden. Det var synd for dem. De skal da have pengene tilbage. Sådan kunne jeg blive ved.

Men det viser lidt om, hvor kynisk man i virkeligheden tænker i denne her regering med de store besparelser over 5 år på Arbejdstilsynet, med nedlæggelse af regionerne, væk med konsulenterne, og de, der er tilbage, de forsvinder. Det er virkelig at gamble med menneskers helbred og den forebyggende indsats.

Jeg siger det her, fordi måske ikke alle er klar over, at alle bøderne faktisk bare går tilbage til virksomhederne. Sådan gjorde man: (*Taleren knipses med fingrene*). Så var pengene tilbage, for det var bare noget bureaukratisk bøvl. Det er den vision, man har for sikkerheden og sundheden på de danske arbejdspladser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 44 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. (Ophævelse af tilskudsordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 17/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).